

man jo ikke mere Grund til at frygte nu, end man hidtil har havt, da den samme kirkelige Tugt lovlig har bestaaet. Jo, siger man maaskee, thi naar Staten drager sin Haand tilbage, vil Kirken vide at gøre sin Disciplin gjældende, men dertil maa vistnok svares, at det er det samme danske Folk, der vil komme til at raade for sin Kirkeorden, som gjennem Rigsdagen raader for sin Statsorden, saa at der neppe kan være Grund til at frygte for, at en ufolkelig Disciplin skulde gøre sig gjældende. Imidlertid skal jeg ikke negte, at der i de Motiver, hvormed Ministeriet har ledsaget Udkastet, findes Utringer, som kunne føre til nogen Misforstaaelse i denne Henseende, idet det nemlig hedder, at naar Forældre vægter sig ved at lade deres Børn døbe, skal der ikke blot kunne anvendes Formaning og Paamindelse, men ogsaa midlertidig Udelukkelse fra Kirkens Goder, navnlig fra Nadveren, ja endog „definitiv Udelukkelse af Folketirken“, og det alene paa Grund af en „fortsat Vægning“. Men det er min faste Overbevisning, at den blotte fortsatte Vægning ingenlunde kan berettigede til saa strenge Forholdsregler, men at Alt her, som jeg tidligere har yttret, maa komme an paa den Erklæring, som Forældrene afgive om Aarsagen til deres Vægning. Gaaer denne Erklæring ud paa, at de ikke i mindste Maade betvivle Barnedaabens kristelige Gyl-dighed, men kun ønske Daaben opsat i den Tanke, at det vil lette Barnet Tilværelsen af den, saa synes der ikke at være nogen som helst Grund til at gaae frem med Strengthed imod dem. Erklære de derimod, at de ansee Barnedaaben for at være kristelig ugyldig, for at være lig ingen Daab, saa er det jo klart, at de derved forfaste ikke alene deres egen Daab, men hele den Kirke, som væsentligt har forplantet sig ved Barnedaaben, og det er da en Selskabsfølge, at ingen kristelig Præst vil kunne stede dem til Herrens Bord. Hvorvidt der efter en Frist skulde foretages en virkelig Udelukkelsesact, det er et andet Spørgsmaal, som jeg imidlertid troer vil faae ringe praktisk Betydning. En saadan Udelukkelse vilde jo ialtsald ikke kunne foretages af den enkelte Præst, men kun af en højere eller den højeste kirkelige Autoritet. Forjaaviddt det samme ærede Med-

lem, om jeg hørte ret, yttrede, at han ønskede den kirkelige Disciplin forbudt ved Lov, saa skal jeg sluttelig blot udtale den Bemærkning, at der jo gives en Disciplin, som er nødvendig for Kirkens Bestaaen, saasom at vægte den Daaben, der ikke vil vedkjende sig Daabens Bagt, og at udelukke den fra Nadveren, som ikke vil vedkjende sig Kirkens Tro og Daab, og at en saadan Disciplin ikke kan forbydes ved Lov. Efter at have udtalt dette, kunde jeg ikke have nogen Betænkelighed ved at slutte mig til Ministeriets Forslag uden nogen Forandring, da jeg troer, at det har fundet et correct Udtryk; men jeg skal dog heller ikke have Noget imod at stemme for Udvalgets Forslag, for derved at bidrage til at have en Betænkelighed, som maaskee Mange nære.

Madvig: I Resultatet er jeg aldeles enig med den sidste ærede Taler. Jeg vilde stemme for Udkastet, som det er forelagt, jeg vil stemme for det, saaledes som det er foreslaaet ændret af Udvalget. Jeg skal for at begrunde denne Mening, ikke her tale kirkeligt — hvad jeg ikke vilde finde passende — jeg skal tale retslig, som jeg troer det hører til denne Forsamling; jeg skal tale kort, fordi det nærmest kun ligger mig paa Hjerte at søge at formaae min ærede Sidemand tilvenstre (Zessén) til at opgive et Forsøg, som jeg troer, ikke kan føre til Noget, som jeg troer beroer paa en Misforstaaelse; og som ved at forplantes videre, let kan fremkalde nye Misforstaaelser. Det ærede Medlem er tilbøieligt til af Frygt for en Forestilling, han har dannet sig om kirkelig Disciplin, at ville overtale os til ved denne Lov, der, som flere Gange udtalt fra forskjellige Sider, alene gaaer ud paa at fjerne borgerlige Evangelsmidler fra en kirkelig Handling, at gribe meget væsentlig ind i den egentlige Kirke Lovgivning, for kun foreløbig, leilighedsvis at opstille en Sætning, der er imod Kirke-disciplin. Han har ikke nærmere antydet, hvorvidt den skal gives nogen bestemt Form; et andet Spørgsmaal er det, hvormed det deraf skal gives i Lovgivningen og hvormed i Praxis. Denne hans Bestræbelse kommer væsentlig af — og det er blevet mig endnu klarere idag — at han mis-